

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/91/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718010487
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Deák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6718010487.1

Uznesenie

Krajský súd Banská Bystrica na verejnom zasadnutí konanom dňa 1. októbra 2019 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Deáka a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Štefana Nováka, LL.M., o odvolaní obžalovanej Z. C. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/96/2018 zo dňa 18.03.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovanej Z. C. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Zvolen bola obžalovaná Z. C. uznaná vinnou z prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 2 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 31.10. 2016 na Obvodnom oddelení Policajného zboru vo Zvolene, J. Švermu č. 2, Zvolen pred povereným príslušníkom Policajného zboru, po riadnom poučení v zmysle § 345 Trestného zákona o trestných následkoch krivého obvinenia a v zmysle § 346 Trestného zákona o trestných následkoch krivej výpovede a krivej prísahy, uviedla na výsluchu svedka vo veci prečinu nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1, písm. c/ Trestného zákona vedenej pod číslom konania ČVS:ORP-1005/ZV-ZV- 2016 na OO PZ Zvolen, že od rána počula krik z časti domu kde býva jej syn Q. K. spolu s manželkou X. K. a ich dvomi synmi, pred obedom zobrala vnukov k sebe, jej syn Q. K. húkal ako zmyslov zbavený, bol v amoku, húkal na manželku a nadával jej, povedal jej „daj mi tie peniaze, lebo ti hlavu rozbijem“, od rána sa to stupňovalo, bála sa, že syn manželke ublíži, preto zavolała políciu, nevidela syna, že by fyzicky napadol manželku, adresoval jej slová „počkej keď prídeš vonka“, „ty kurva ukrajinská“, od nevesty a vnukov vedela, že ju fyzicky napáda, synove problémy s agresívnym správaním k jeho žene začali keď žili už v Čechách a pri následnej výpovedi v danej veci dňa 31.10. 2016 na OO PZ Zvolen po vznesení obvinenia Q. K., nar. XX.XX. XXXX za prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1, písm. c/ Trestného zákona vypovedala v procesnom postavení svedka po opätovnom poučení v zmysle § 345 Trestného zákona a § 346 Trestného zákona, popisovala totožné skutočnosti, ako pri prvotnej svojej výpovedi svedka zo dňa 31.10. 2016, pričom následne bol na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu vo Zvolene pod sp. zn. OTp 342/2016 zo dňa 01.11. 2016 obvinený Q. K., nar. XX.XX. XXXX stíhaný pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2, písm. b/ Trestného zákona vzatý do väzby, v dôsledku čoho prípravné konanie v danej veci bolo následne vedené na odbore kriminálnej polície, Okresného riaditeľstva PZ Zvolen pod číslom konania ČVS:ORP-729/1-VYS-ZV-2016 pre zločin týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1, písm. a, ods. 3, písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, kde obvinená Z. C. dňa 08.12.2016 na Odbore kriminálnej polície, Okresného riaditeľstva PZ Zvolen, ul. Švermova č.4, Zvolen pred vyšetrovateľom PZ po riadnom poučení v zmysle § 345 Trestného zákona o trestných následkoch krivého obvinenia a v zmysle § 346 Trestného zákona o trestných následkoch krivej výpovede a krivej prísahy v zápisnici svedka uviedla, že z dvora počula ako sa jej

syn háda s manželkou, tak vošla k nim do domu a zobrala vnúčatá k sebe, aby sa na to nedívali, v čase keď bola doma nič nepočula, po dvoch hodinách keď zistila, že sa stále hádajú zavolať políciu, lebo bola z ich správania znechutená, oznámením chcela docieľiť, aby sa jej syn išiel liečiť, nakoľko je drogový závislý, nebola svedkom fyzických útokov syna voči manželke, počula iba krik a hádky nevedela povedať či hovoril jej syn nejaké vyhrážky manželke, hádka bola medzi nimi vzájomná, bežne jej syn hovoril manželke slovami „počkaj, keď prídeš vonka ty kurva ukrajinská“ počas toho, keď sa spolu hádali, bežne sa tak vyjadroval, ale fyzicky jej nikdy neublížil a taktiež aj dňa 03.02. 2017 na odbore kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ Zvolen, ul. Švermova č.4, Zvolen pred vyšetrovateľom PZ po riadnom poučení v zmysle § 345 Trestného zákona o trestných následkoch krivého obvinenia a v zmysle § 346 Trestného zákona o trestných následkoch krivej výpovede a krivej prísahy v zápisnici svedka uviedla, že si zotrvala na svojej výpovedi svedka zo dňa 08.12. 2016, kedy podľa jej vyjadrení povedala pravdu a že hádky medzi jej synom a jeho manželkou trvali od roku 2011, pričom hádky boli vzájomné, syn kričal na svoju manželku, tak aj ona kričala na neho, ich spolunažívanie bolo ako „talianska rodina“, keby vedela, že syna zatvoria, tak by nič neoznamovala, oznámením chcela pomôcť synovi a dostať ho na liečenie, následne v konaní pred súdom na Okresnom súde vo Zvolene pod sp. zn. 3T 26/2017 a hlavnom pojednávaní dňa 26.04. 2017 uviedla, že nevie ani sama čo už vypovedala, všetko možné uviedla, len aby syna nepustili a išiel na liečbu, pravda je, že sa občas hádali a to o výchovu detí, chcela silou mocou, aby ho zavreli a dali na liečenie, celé to nie je výmysel, ale časť áno, výmysel je to, že by ju mal biť, trýzniť, nie je pravdou ani to, že odzneli slová „daj mi tie peniaze, lebo ti hlavu rozbijem“, ani slová „ty kurva ukrajinská“, ani to, že sa mal pre ňou vnuk vyjadriť, že by syn mal udrieť nevestu, tiež nie je pravda, že pri neužívaní liekov syn je v amoku a agresívne sa správa, to nie je pravda, nie je pravda, že syn pýtal od nevesty peniaze krikom, agresivitou, násilím, nie je pravda, že sa ho deti a nevesta báli, pričom rozsudkom Okresného súdu Zvolen pod číslom konania 3T 26/2017 zo dňa 23.06. 2017, právoplatného a vykonateľného dňa 06.09. 2017 bol Q. K., nar. XX.XX. XXXX, trvale bytom T., Ul. N. č. XX uznaný vinným zo spáchania zločinu týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1, písm. a, ods. 3, písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona a odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní osem rokov, ktorý bol rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici pod číslom konania 5To/64/2017 zo dňa 06.09.2017 zrušený a Q. K. bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní sedem rokov a prvostupňový súd i krajský súd ako pravdivé výpovede svedka Z. C. vyhodnotil výpovede zo dňa 31.10.2016 a to aj na základe ďalších dôkazov zadovážených v prípravnom konaní, teda vo výpovediach zo dňa 08.12. 2016 a 03.02. 2017 na odbore kriminálnej polície, Okresného riaditeľstva PZ Zvolen v rámci prípravného konania, ako aj na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde vo Zvolene dňa 26.04. 2017 úmyselne uviedla nepravdivé skutočnosti, ktoré boli dôležité pre rozhodnutie v danej trestnej veci a to aj napriek tomu, že bola pred svojimi výsluchmi v procesnom postavení svedka opakovane riadne poučená o trestnoprávných následkoch krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 Trestného poriadku. Bola za to odsúdená podľa § 346 ods. 2, § 36 písm. a), l), § 37 písm. h), § 38 ods. 3 a § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanej výkon trestu podmienenečne odložený na skúšobnú dobu 12 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podala obžalovaná prostredníctvom obhajcu v zákonnej lehote odvolanie. V písomne zdôvodnenom odvolaní uviedla, že si je vedomá trestnej činnosti kladenej jej za vinu a je ochotná niesť za to zodpovednosť. Na druhej strane sa dožaduje vyvodenia zodpovednosti za konanie, ktorého sa reálne dopustila. V tejto veci, ktorá bola vedená na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 3T/26/2017 a na OR PZ Zvolen, odbor kriminálnej polície pod ČVS: ORP-729/1VYS-ZV-2016, ako svedkyňa vypovedala 4-krát, a to 31.10.2016, 08.12.2016, 03.02.2017 a 26.04.2017. Ako uvádza, nepopiera, že nie vždy v pozícii svedka uvádzala skutočnosti, ktoré mali odzrkadľovať skutočný dej. Jediná výpoveď, ktorá nezodpovedala skutočnosti, bola výpoveď zo dňa 31.10.2016 (teda prvá výpoveď).

Počas hlavného pojednávania pred okresným súdom priznala, že 31.10.2016 nehovorila pravdu. Konajúci súd napriek tomu jej výpovede zo dňa 08.12.2016, 03.02.2017 a 26.04.2017 považoval za nepravdivé, naopak prvotnú výpoveď považoval za pravdivú. Odvolateľka teda uvádzala, že jej výpoveď pred súdom bola pravdivá. Pravdivé boli aj výpovede pred orgánmi prípravného konania, mimo výpovede z 31.10.2016, kde nehovorila pravdu. Okresný súd to teda vyhodnotil opačne. Na verejnom zasadnutí o odvolaní v mene obžalovanej navyše obhajca uviedol, že v danej veci vyšetrovateľ konal neštandardne,

keď bolo pôvodne začaté trestné stíhanie za trestný čin nebezpečného vyhrážania a potom v danej veci bolo opäť začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie Q. K. (synovi obžalovanej) za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby. Podľa jej názoru malo dôjsť len k oznámeniu o zmene právnej kvalifikácie. Je potom podľa odvolateľky otázne, či prvotná výpoveď zo dňa 31.10.2016 vôbec prichádza na úvahu. Odvolateľka navrhla vec zrušiť a vrátiť ju okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie a tiež konanie, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej nemožno označiť za dôvodné.

Na úvod je potrebné uviesť, že odvolateľka nepopiera, že vždy vo svojich výpovediach nehovorila pravdu. Uvádza však, že súd ustálil, že jej prvotná výpoveď je pravdivá a v poradí druhá a tretia výpoveď pred orgánmi prípravného konania a výpoveď pred súdom sú nepravdivé. V skutočnosti ona v prvom prípade nevypovedala pravdu, ale v ostatných prípadoch už vypovedala pravdivo vo vzťahu ku konaniu svojho syna Q. K..

Na druhej strane z právoplatného rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/26/2017 zo dňa 23.06.2017 je nepochybné, že Q. K. (syn obžalovanej) bol uznaný vinným za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák., za čo bol odsúdený k trestu odňatia slobody na 8 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Bola mu uložená aj ústavná ochranná protialkoholická liečba. Jednou zo svedkýň, okrem poškodenej - manželky Q. K., bola aj obžalovaná Z. C. a súd akceptoval ako pravdivú jej výpoveď zo dňa 31.10.2016, ostatným jej výpovediam neuveril, vzhľadom na ďalšie vykonané dôkazy. Ani krajský súd nemá dôvod spochybňovať tento právoplatný rozsudok, z ktorého je zrejmé, že obžalovaná vypovedala pravdivo len v prvom prípade, v ďalších prípadoch v prípravnom konaní a pred súdom vypovedala nepravdivo. Konajúci policajti uvádzali, že obžalovaná bola v postavení svedkyne riadne poučená, a to i o následkoch krivej výpovede.

Neobstojí ani tvrdenie obhajoby, že by sa nemalo prihliadať k výpovedi obžalovanej, keď vypovedala ako svedkyňa dňa 31.10.2016. Je faktom, že aj na základe tejto výpovede bolo voči jej synovi vznesené obvinenie za trestný čin nebezpečného vyhrážania za skutok zo dňa 30.01.2016.

Ďalším uznesením vyšetrovateľa ORP-729/1-VYS-ZV-2016 bolo zo dňa 04.01.2017 začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie Q. K. za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby, ktorého súčasťou bolo aj konanie Q. K. zo dňa 30.10.2016. Takýto postup vyšetrovateľa nemožno označiť za nezákonný, keďže objasňovaním sa zistilo, že konanie Q. K. zo dňa 30.10.2016 je súčasťou jeho závažnejšieho konania počas dlhšej doby a vec preto bola z kompetencie povereného príslušníka polície postúpená vyšetrovateľovi, ktorý opätovne začal trestné stíhanie vo veci a vzniesol obvinenie Q. K. za zločin, pričom jedným z dôkazov bola aj výpoveď obžalovanej - vtedy svedkyne zo dňa 31.10.2016.

Správne si potom počínal okresný súd, keď uznal obžalovanú vinnou z prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák. a prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 2 Tr. zák., pretože ako svedok v trestnom konaní pred policajtom uviedla nepravdu o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie a v trestnom konaní pred súdom po zložení prísahy uviedla nepravdu o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie. Toto sú dve samostatné skutkové podstaty zakladajúce dva prečiny.

Keďže bolo rozhodované o dvoch zbiehajúcich sa trestných činoch, za prísnejší trestný čin bolo možné uložiť trest odňatia slobody na 2 roky až 5 rokov. Správne súd prvého stupňa pri prevahe poľahčujúcich okolností a znížení hranice vrchnej trestnej sadzby uložil obžalovanej trest na spodnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby v trvaní 2 roky. Nie je v rozpore so zákonom, keď tento trest obžalovanej, vzhľadom na jej doterajší život odložil na skúšobnú dobu 1 rok.

Vychádzajúc z uvedeného preto krajský súd odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon ďalší riadny opravný prostriedok nepripúšťa.